

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum
DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus
Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios
Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 806. Leonis Pap. III. Annus 11. Caroli Magni 6. Nicephori
5. Impp.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

tria ipsum Oderanum. Verum de ipsius Albini tractatissimum
inserunt difficultates, quandoquidem si ipse idem
est, de quo Bida meminit, plane centenarium atatem longe
excessisse dicendum est. Quoniambre illud potius al-
terius, aut illum Albini sumus memini: Bida alium
omnino distinxisse ab eo quod vixit sub Carolo Iagno,
et etsime hunc posteriorem fortasse suile discipulum, aut
certe fatendum, non omnia que tribuuntur. Albinus ies-
tis. Nos autem bona fide que acceptimus cusa illi damus.
Hoc anno dicitur anniversarii.

IESV CHRISTI
Annus 805.

LEONIS PAP. III. CAROLI MAGNI S. IMPP.
ANNUS IO. NICEPHORI 4.

I. CHRISTI annus octingentesimus quintus, decima-
tertia Indictione inchoatur, quo Princeps Saracenorum
Aaron aduersus Nicopolorum Imperator exduxit exercitum tre-
centorum milium armorum, cum Nicopolorum videlicet se reli-
fuisse mestis posse, legationem pacis ad eum misit, nimis in Mc-
ropolitani Synodorum, & Petrum Egumenum Cyler, & Ge-
orgium Oecumenum, qui nomine Imperatora pacis sunt dare tributum annuum tricentorum milium numismatis, & tria milia
num nominatis a tributum capitii Imperatora, & tria sibi emi-
Acquisientis itaq; conditionibus hic Princeps Saracenorum: vbi
ad Imperator Romanorum tributum exegit, rediit ad suos, hac
ex Theophane.

II. De rebus Occidentalibus Imperij anni hunc hac reddit Annales Francorum. Non multo post Caganus Princeps Hunnorum sive Avarum proper calamitatem populi sui Imperator Carolus adgit, postulans sibi locum dari ad habitationem Sabariam & Carnatum, quia proper infestationem Selavorum, qui Bohemani vocantur, in primis sedibus eis non poterat. ILLI omnes terram Hunnorum depopulatis Libonem tunc dicitur & habuerunt Iohannes Imperator benignus (etiam enim Caganus Christianus, nomine Theodorus) suscepit. Et precium eius annos non tribuit donatum redire permittebat, qui rediens ad populum suum, patro tempore transiit, diem suum obiit. Et infra Caganum successor eius viuuus de Optimatibus sui petens suis honoribus amissus in quem Caganus apud Hunnos habere solet, cum precioso Imperator afferat propositum, & summi ac tutius Regis iuxta a priscum eorum status haberet praecepit. Eodem anno nupti exercitatum suum cum filio suo Carolo in terram Selavorum qui Bohemani vocantur, qui omnem illorum patriam depopulatis, Duxen cornu nomine Libonem occidit, ita plane Christianissimo Principi de Ecclesia iugiter benemerenti omnia dexterè contingit, videmus, ut dum ipse de Ecclesia laborat, Deus pro ipso fugnet.

Subiicitur his ijdem Annales de venatione Caroli Imperatoris in loco qui dicitur Kamp. Sed quia acciderint cùdem Imperatori, venatio operam dant, habentur in rebus mirifice gestis S. Gudilis his verbis narratae: "Vt Ecclesiastus annus semper exiit, defensio strenua in cunctis debet sumi: etiamdum Villam Morsellensem, facta e virginis testamento donante legaliter & tradiditum predictorum Kamp, male arbitrio advenierat, sub plumbis & idoneis traddit testimoniis, ut ei loco tota Vilia deinceps subiecta maneret, & post alia, haec de venatione eiusdem subiecta aucto: Post hac memoratus Imperator & Rex venatione, pro more, dedit locis viiis venationis apud exturbatibus ratis feras a suis saltibus, inter quas multa magis nitidius vrsus insequebitur, qui iam multo stracio velutum, eum nullum effet effugient, vndeque campus late patens, ac mortuo imminentem tam longi capendunt, crebro disserit flexu proprio curvi vel striduli Morsella, & in S. Salvatoru intrumpit Ecclesiastim, ubi tam res contigit, quam actus fit admirari quoniam eloqui. Nam Denuo, qui ut scriptum est dominum salutis & uincula, bestiam quodammodo vix sensum permisit aut, ratione, quendam intelligendi in eo formauit. Erat namque, cernere prope ipsam facta virginis eum se infire, & sub tanta protectione a spiritu infernorum cum se uenire procenderet; deinde oblitus erit a spiritu flexa cernit, sed missio, humiliata capte, sanctimoniis aduentus vestigia lanbere, ac more laudientiam catulorum delect, pudent, & sapient in eis clavis conseruare, & ministracionem in Deum amorem. Non enim carnis perire corporis cùm rectum diuinas eum copias satiat, noster diuinas appetentes, sed laboris corroborans, & cum tuis clamans. Cum infirmor, tunc potes fons, actrix vacuitate tua. Invaluit ergo morbus, & cum de cato cōfervaret a subinvento operatione, et parvam letitiam remittente quod non manserit ante oculis carum, qui eum non posse invenire cogebat. Tunc per miraculum uasum & ceruicem, quod cum aqua admittit amaranthus impletus & timore, uolentes in eum in celum & luci antem cum aduerterat quod non carnae sibi aderat. Sin enim aduerterat & carne & sangue et in certam sibi auctoritate sua primi patu, aduersu se posset, aduersu finitam operam. Tantumque enim verba faciens cum alcunis, per ratiocinationem, & ab illa vita rationem ad ea exposuit, ita accipitiora gebat. Quemobrem malum uolentes qui eis debent, crede neque redere excellunt. Et at vero in omnibus uolentibus, etiam in omni vita maculam claudere, & uulnus fornicare appellari autem loci pertinet, & sicut obit uulnus in morte, et experientia porcellatum. Nam quidam quiescunt in quietu, et quia audirebant sensu aptera expirant, retra hestis, & prompta dabat responsum ad ea quae expectauit, donec uolum coram effe posse confundit, quarenam ambo se uolent. O puliculus agnus enim cum Deo conuenientem. Non poterant aliqui inimici eum vel per nos uite dependentem clausum, ut

*statim quadammodo vel sensum permisit aut, rationeque, quan-
dam ut eligendi in eo formaret. Et namque, cernere prope iugis
saxa & virginum eum se inferte, & sub tanta protectione a frequen-
tissimum enim se fecerunt procumbentes; deinde oblitus ferti at
se flexa cervice, sibi missa, humiliter capite, sanctimoniis ad-
uentus vestigia lanibere, ac more laetuentium catulorum
rie expertum ponebat.*

dicitum est) auferat in solitudo. Texitur hac ipsa pluribus in epistola ad Leonem Pontificem, quam suo loco inferius redditum sumus. Scriptis enim eam (ut ipse tradidit) mortuo Nicephoro Imperatore, cum Michaeli impereare cepisset, tellatus id faciendo ibi ob duritiam Nicephori Imperatoris, liberum non fuisse. At quanta mala pax fuit servi Dei Plato & Theodorus, & qui cum ipsis erant monachi Constantinopoli, occahione restitutionis regni Iosephi, idem Theodorus sic pergit in Platone narrare.

IX. Quid (inquit) opus est dicere, quot iniurie virum illum, vel potius virtutem ipsam affectari imperato videlicet, fratru facie. Et furor est appugnata atque conurbans, & alias quidem in carcere seruans, alias ad iudicium tamquam teos trahens, quam in alijs omnibus rebus imbellis & ridiculus existens? Quae omnia erant apparatu quidam malitia, quam ille meditabatur, & velut iniquitas cuiusdam exordium, necnon eius nomina magnum, & aperta petulantia significatio. Procedens vexatio illa illuc cessit, cumque causa fuit Iosephus ille qui ad eum ex quo dissimilatus & coniugauerat, tandem namque malum illud, & Ecclesia ipsius perturbatio. Cum quantam tamquam serpente confidana venenum, sanguine communione effigiam, & Celsipro memore vobis propinquaverat; quiaq; infidibus paras erant. Sed qui possumus verba comprehendere quam multos terrores, quot certamina & tentationes nobis attulierunt, quam sapientibus abducunt. Vexatio sit hoc tam qui ea passus fuit, quam qui prope illum qui haec patitur, tunc erat. Profecto militari phalanx locum in quo manebant, ut a cinctis, & ne aliquem hiscire, aut omnino capuo esset permetteretur, intus timores, fons terror & miniproverbiantur. A quibus autem has proposita fuerint, non dicamus, non qui haec fecerant, personam reverentur. Hoc quanta fuerit tempora illius calamitas! Nemo ferre impotens illum fere potuit. Nemo fuit querela confulere, & diuinas partes sustinere. Quoniam opabile erat, ne quis traheundam Principem magis excitaret. Hoc & miserabiliora faciebant, quia deinde ordinis erant particeps, hoc de his tummatum Theodorus. Quia autem de Synodo, sive potius conuentu satani, co-polli hoc facta subdit, suo loco dicendum, quo fieri contingit.

X. Porro laudum suorum parvissimus Theodorus, qui in hunc admodum percurrit rere vihi est, ne videri possit sua facta laudare; verum in dato dñe ab eo pluribus codem argumentum epistolis, quantum in his laboris insumpit, aperte fatis significat. Sed & qui virum ipsius Theodorus perpetuati sacravit Michael monachus cuius dilectus paulo fuisse illa est profectus, dum ita a Nicephoro inchoat historiam.

Sed ferre non potest et inimicus, nec tenere se, quin Theodorus interum agrederest, tamquam videntis ipsi perperae, emi, recte fatus succensus. Eum enim qui leprosus perit tempore patitur. Nicephorus dico improbum illum, qui plam levem Imperio florant, & Imperium ipse per vim asperguntur mortali: hunc ingram, ad appoggiandum faulium virum Theodorus impudens existens. Quoniam autem pasto, deinceps exponam. Hic ergo Nicephorus fecit quidam Christianum, eamdem, nobilem communione habens, reuersus autem est, sed in qj; Christi baptis (quod omnium peccatum etiam) conquiesce reuolutus tamquam ad malum natu, nisi omnia misere conatur, & quicquid in amorem veniet, nihil intentum tam relinqueret. Cui inter eterna mala cura, nulla sollicitudo fuit, res Ecclesias perturbare, ut ad maiora & qualia ipsum decebat, siu malitia a preceptor erit.

Hac enim pace, quam paulo ante adaptata & exfuerat, fru noster, multi super agit atque tumultu in alia ratione conatus est in novos motus, sedationes q; concurre. Iosephum siquidem illum, communis Ecclesia calculo, a tertio tunc oīm eiusdem obstante ab eo commissum crimen, quod nemini obsecrum est, non dubitauit iterum tyrannice & contra canones in Ecclesiam revocare, atque ademptum illi sacerdotium restituere. Quod nam hic dogmatum auctor non erat auctor, quod non agens, quod denique fecerit genus prætermittens, ut cogitat & inchoat perficeret? adeo ut quod omnium ab hominum erat, becam diceat non puderet. Nihil nouis, inquit, aut temerari alioqui fecerint, si ab alio pulsus ipsi recipiantur, quoniam caritatis legem

sequitur antem die a Synodo congregata, ipsa No-

chephori Patriarcham Theodorus lege in episcopatus

ludens vocare emulab; ipse statuta electi correspici-

erunt, & exculpata pariter, filium communione

minime admiscerit velit, episcopatu feliciter;

Nicelio non erat letem indicare angelis testimoniis,

que ex ipso tam signata sunt, quamvis per locum in eam-

non sufficiunt. Attamen ne quod belatus Celsipro non concur-

sus est Episcoporum, dexterum aliqd distinxit ab ipsi consue-

ta a nobis fuit, factus ante vero ei contubescens, non avesse

semum, summum refecit tam deinde usque rationem.

Nisi igitur beatissime, Orthodoxi sumus in omnibus præcep-

tionibus respondebant, amissi, Occidentem & Orientem in qua-

dam que fonte auctor hi-

potuissentem am-

pliabantur.

Nisi ergo & sanctissi-

mostis suis alijs aga-

& cum omnibus sacerdotibus

et episcopis, ad ipsam P.

etiam, non in nulli re-

milia depositis faciat, fac-

iat, atque deinde alleli-

se Ecclesias nostra sed un-

ita spissata Landar-

iam que fonte auctor hi-

potuissentem am-

pliabantur.

Nisi ergo & sanctissi-

mostis suis alijs aga-

& cum omnibus sacerdotibus

et episcopis, ad ipsam P.

etiam, non in nulli re-

milia depositis faciat, fac-

iat, atque deinde alleli-

se Ecclesias nostra sed un-

ita spissata Landar-

iam que fonte auctor hi-

potuissentem am-

pliabantur.

Nisi ergo & sanctissi-

mostis suis alijs aga-

& cum omnibus sacerdotibus

et episcopis, ad ipsam P.

etiam, non in nulli re-

milia depositis faciat, fac-

iat, atque deinde alleli-

se Ecclesias nostra sed un-

ita spissata Landar-

iam que fonte auctor hi-

potuissentem am-

pliabantur.

Nisi ergo & sanctissi-

mostis suis alijs aga-

& cum omnibus sacerdotibus

et episcopis, ad ipsam P.

etiam, non in nulli re-

milia depositis faciat, fac-

iat, atque deinde alleli-

se Ecclesias nostra sed un-

ita spissata Landar-

iam que fonte auctor hi-

potuissentem am-

pliabantur.

Nisi ergo & sanctissi-

mostis suis alijs aga-

& cum omnibus sacerdotibus

et episcopis, ad ipsam P.

etiam, non in nulli re-

milia depositis faciat, fac-

iat, atque deinde alleli-

se Ecclesias nostra sed un-

ita spissata Landar-

iam que fonte auctor hi-

potuissentem am-

pliabantur.

Nisi ergo & sanctissi-

mostis suis alijs aga-

& cum omnibus sacerdotibus

et episcopis, ad ipsam P.

etiam, non in nulli re-

milia depositis faciat, fac-

iat, atque deinde alleli-

se Ecclesias nostra sed un-

ita spissata Landar-

iam que fonte auctor hi-

potuissentem am-

pliabantur.

Nisi ergo & sanctissi-

mostis suis alijs aga-

& cum omnibus sacerdotibus

et episcopis, ad ipsam P.

etiam, non in nulli re-

milia depositis faciat, fac-

iat, atque deinde alleli-

se Ecclesias nostra sed un-

ita spissata Landar-

iam que fonte auctor hi-

potuissentem am-

pliabantur.

Nisi ergo & sanctissi-

mostis suis alijs aga-

& cum omnibus sacerdotibus

et episcopis, ad ipsam P.

etiam, non in nulli re-

milia depositis faciat, fac-

iat, atque deinde alleli-

se Ecclesias nostra sed un-

ita spissata Landar-

iam que fonte auctor hi-

potuissentem am-

pliabantur.

Nisi ergo & sanctissi-

mostis suis alijs aga-

& cum omnibus sacerdotibus

et episcopis, ad ipsam P.

etiam, non in nulli re-

milia depositis faciat, fac-

iat, atque deinde alleli-

se Ecclesias nostra sed un-

ita spissata Landar-

iam que fonte auctor hi-

potuissentem am-

pliabantur.

Nisi ergo & sanctissi-

mostis suis alijs aga-

& cum omnibus sacerdotibus

et episcopis, ad ipsam P.

etiam, non in nulli re-

milia depositis faciat, fac-

iat, atque deinde alleli-

se Ecclesias nostra sed un-

ita spissata Landar-

iam que fonte auctor hi-

potuissentem am-

pliabantur.

Nisi ergo & sanctissi-

mostis suis alijs aga-

& cum omnibus sacerdotibus

et episcopis, ad ipsam P.

etiam, non in nulli re-

milia depositis faciat, fac-

iat, atque deinde alleli-

se Ecclesias nostra sed un-

ita spissata Landar-

iam que fonte auctor hi-

potuissentem am-

pliabantur.

Nisi ergo & sanctissi-

mostis suis alijs aga-

& cum omnibus sacerdotibus

et episcopis, ad ipsam P.

etiam, non in nulli re-

milia depositis faciat, fac-

iat, atque deinde alleli-

se Ecclesias nostra sed un-

ita spissata Landar-

iam que fonte auctor hi-

potuissentem am-

pliabantur.

Nisi ergo & sanctissi-

mostis suis alijs aga-

& cum omnibus sacerdotibus

et episcopis, ad ipsam P.

etiam, non in nulli re-

milia depositis faciat, fac-

iat, atque deinde alleli-

se Ecclesias nostra sed un-

ita spissata Landar-

iam que fonte auctor hi-

potuissentem am-

pliabantur.

Nisi ergo & sanctissi-

mostis suis alijs aga-

& cum omnibus sacerdotibus

et episcopis, ad ipsam P.

etiam, non in nulli re-

milia depositis faciat, fac-

iat, atque deinde alleli-

se Ecclesias nostra sed un-

ita spissata Landar-

iam que fonte auctor hi-

potuissentem am-

pliabantur.

Nisi ergo & sanctissi-

mostis suis alijs aga-

& cum omnibus sacerdotibus

et episcopis, ad ipsam P.

etiam, non in nulli re-

milia depositis faciat, fac-

iat, atque deinde alleli-

se Ecclesias nostra sed un-

ita spissata Landar-

iam que fonte auctor hi-

potuissentem am-

pliabantur.

Nisi ergo & sanctissi-

mostis suis alijs aga-

& cum omnibus sacerdotibus

et episcopis, ad ipsam P.

etiam, non in nulli re-

milia depositis faciat, fac-

iat, atque deinde alleli-

se Ecclesias nostra sed un-

ita spissata Landar-

iam que fonte auctor hi-

potuissentem am-

pliabantur.

Nisi ergo & sanctissi-

mostis suis alijs aga-

& cum omnibus sacerdotibus

et episcopis, ad ipsam P.

etiam, non in nulli re-

milia depositis faciat, fac-

iat, atque deinde alleli-

se Ecclesias nostra sed un-

ita spissata Landar-

iam que fonte auctor hi-

potuissentem am-

pliabantur.

Nisi ergo & sanctissi-

mostis suis alijs aga-

& cum omnibus sacerdotibus

et episcopis, ad ipsam P.

etiam, non in nulli re-

milia depositis faciat, fac-

iat, atque deinde alleli-

quod erant recipentes, necon edat ab eius factis & canonicas
cooperationes esse complecti. Neq; enim vivit atem prouf
tenuit, qui recte fidem habere se exigimant, dicens canonum
universitate. Ad hanc legitimam a sancto pro tempore usurpatam
admissionem admittimus, quando & nos humiles fidei remittimus
pro Oecumeni electorum amplius, non excludimus in scilicet
eius fidem admodum dignissimum & confidantium. Et predeceſſo
rem sanctam tuam Patriarcham cedens ratione suorum ambo
bus negotiis, quod euenit ab exilio summo dirigit ad uterum con
tagio & Oecumeni sacerdotum munera diecio. Non enim (aieba
mus) vobis per tecum neque hic, neque in futuro seculo propterea
quod adulterio prouocis a sanctitate tua participari. Illa vero
est, dicente: Diffensione vni fui, ut etiam imperia in ad
tempo. Deinde has fabi sente manu mea abscessi sui in ad
alterna corruptione. Numquid ego villatione coruere? Paſſ
has communicationis vbiq; ad obitum ipsius, & sanctitate tuam
vbiq; in seipsum ad agnatum archi-piscopum, quemadmodum
mentem enim eum quotidie faciunt in sacrificio: nec alia re di
crepamus, quam propter Oecumeni per sacros canones deposi
tum multa modis, ac praecepit quod nullum annuum excom
municandum estrum ut operari neg, id in aduentum regnum
eius in eis, nobis cum rei immunitate consigilii sed in pofſione faci
dati nostri, hoc est, cum finierit a conuersatione tua apud pregen
ad tunc andante de quaemque & antea, que sanctis papal
Deſcendit, in primis, ordini nostro, eis & priuatis aero
do in ipso proposito: nobis fidelitatis tua memoriam seruitur
& ab omnibus Episcopis & sacerdotibus, qui manu pro
communicantibus tuis Thaologis. Quod si docuimus ratione
falsa propter peccata nostra: num et aliqd (are) ex mem
oriis, sed communione conuenit in humiliatatem vobis, ut a fa
ciatis quia illud in fact & contra canones: quamam per crimen
ne gaudemus; Dei virtute, atque viam id nobis ostendit etiam con
cilia.

Vixi testor sanctitate tua coram Christo & sanctu Angelu
ad eundem, magnum a te gloriosam claffinam Ecclesie neglexi. Quod
super reliqui subiungit vi homines, atque sub factorum & dimi
canonum potestate, velim nolimus regnos & obsequium
Ceterorum etiam fidelium item tuorum fletile aures tuas: & audi
vocem nostram ut peritus medius ut pectora bona possemus in pro
prio a sacrificio & omni: a scandalo redime, ut vobis scelus tota
Ecclesia nostra impunitus, quam a qualibet Domina & Deo noſt
languore fuit. De regno enim nesciunt qui volunt, & calumnian
tur precipitantes, pati scimus ad omnem defensionem, refutatio
nem & accusatoris obliuionem. Amici & laudes tui sumus, in
proximis pectoribus & tribulacionibus dominorum nosterorum
Cumq; tales sumus quoniam enim turbatis? Quia ea scimus,
qua vocantur sumi, liquidoem contraria Dei praepotio? Tri
partito sacerdotice tuis, hoc tenus ad Patriarcham Theodo
ruse.

Quid ad hac Patriarcha rescriperit, non habemus
sed postea rescripsi eum, verius ei potest, secundum
etiam idem Theodosius ad Simeonem preponit a scri
bentibus ait: De Patriarcha enim quid attinet logio? Qui non regno
se habeat, non admittere quo verba faciat: Qui in omnibus Ca
piteris videt, ut sic licet subdicit se Theodosius cum la
boratione communicatione Iosephi Oecumeni, lecere id quidam
etius silentio per biennium fecit, quo tempore & cum
ipso Patriarcha communicare non desistit, ut idem ip
silatius ita tamen, quod licet in publicis precibus iplo
eum memoriam facit et in sua monasteri Ecclesia, ac
cedere tamen ad facia eius quibus interesse soleret perdire
ille Iosephus, penitus detrectaret, nam audi quid ad Baf
fum terribilis.

Sed ergo & sanctissima Patriarcha mentionem faciunt (vi
convenit) Mylapore, sicut & papa Imperatorum nostrorum
& eorum sacerdotum incipit communicare non detrectum
scribimus, ad ipsum Patriarcham: quid & papa Interdictores no
strorum, mas in vobis re disponere praeferunt quoniam de Iosepho. Et si
modi: deponit sacerdotio: cum ipso statim communica
tur etiam deponit sacerdotio: non solum quod capi
re Ecclesia nostra, sed quia etiam obsecrandis nobis erat, & fin
ita ipsius bona Landare non cestimur, hinc Theodosius. Sed
tunc quia sunt anni huius regis quia prosequuntur, nonni
li post sequentem annum eum iterum conuenturi, quando

urius aduersus eum tempetas est excitata.
Quod igitur pertinet ad res Occidentales: produnt
Annales Francorum hoc anno habitum esse conuentum
ab Imperatore Carolo in Villa Thodenis, arque ex re
stamento tribus filiis tripartiti esse ipsi in Regnum, fin
gulas singulis partes esse diuidas, si contingere eos post
obitum eis superfluerit. Extricatum quadam eiusmo
testamento, huc a divisione decretum ab eodem Ca
rolo Magno constitutum hoc anno, appositum parergon
ad vitam ipsius, atque ex Pictori bibliotheca in lucem edi
tum, verbis istis.

In nomine Patris & Filii & Spiritus sancti. Imperator Car
olo Rex Francorum invictissimus, & Romani rex Imper
ator. Deinde has fabi sente manus mea abscessi sui in ad
alterna corruptione. Numquid ego villatione coruere? Paſſ
has communicationis vbiq; ad obitum ipsius, & sanctitate tuam
vbiq; in seipsum ad agnatum archi-piscopum, quemadmodum
mentem enim eum quotidie faciunt in sacrificio: nec alia re di
crepamus, quam propter Oecumeni per sacros canones deposi
tum multa modis, ac praecepit quod nullum annuum excom
municandum estrum ut operari neg, id in aduentum regnum
eius in eis, nobis cum rei immunitate consigilii sed in pofſione faci
dati nostri, hoc est, cum finierit a conuersatione tua apud pregen
ad tunc andante de quaemque & antea, que sanctis papal
Deſcendit, in primis, ordini nostro, eis & priuatis aero
do in ipso proposito: nobis fidelitatis tua memoriam seruitur
& ab omnibus Episcopis & sacerdotibus, qui manu pro
communicantibus tuis Thaologis. Quod si docuimus ratione
falsa propter peccata nostra: num et aliqd (are) ex mem
oriis, sed communione conuenit in humiliatatem vobis, ut a fa
ciatis quia illud in fact & contra canones: quamam per crimen
ne gaudemus; Dei virtute, atque viam id nobis ostendit etiam con
cilia.

Sicut omnibus vobis natum est, & neminem refutem, pater
credimus, quoniam de nos diuina clementia, cuiusnam ad eos quam
tendit laetitia per successiones generationum reparatur, tress
nobis danda sit, magno miserationis ad beneficiorum sue diuina
mane, quia per eos, scientiam vita nostra & felicitatem noſſam
Regno confirmant, & etiam oblitum oblongi posterritatem le
morem refutent. Ita & hoc vota nostrum fieri voluimus, quod regalem
per Regiam suam nos vel Regi a Deo nobis concessi, debet in
longe fuisse, & post mortem ab his mortaliitate effundim
us a Deo conseruandi Regis vel imperij cogitari beretis, relinque
re, siſe scientiam Regis etiam animi, opium. Non ut confusio at
ignorundis, aut sub rōtu Regni dominationis in eis conserv
iam vel in regnum, sed ut in partibus totum Regni corporis diu
nitatis, quam quis illermelatorem vel regere debeat, postrem
diſcretus & degener volumus, & videbemus modo, ut sua quis
que portione contentus, iusta ordinatim nostram & suam
Regni suam, que a alienigenis extenderint, cum Dei ad morte
notato defendere, & pacem atque caritatem cum fratre roſo
date.

Duobus vero a Deo consecrati & conservandi Imperij vel
Regni servitales facie placuit, ut Aquitanum totum & VVaf
costum (excepto pago Taronico) & quicquid inde ad Occiden
talem atque Hispaniam reficit, & de civitate Narbonis, quia sita
est super fluvium Egeris, cum tunc pago Nemerense, pagum Aca
leensem, atque Albericem, & C. Sidonensem, Matricensem, Lugo
densem, Sabatam, Morenam, Tarensiam, Montem Cim
pium, Vallem Segontianam vbi ad Clusum, & inter terminos Italia
corum montium vbi ad mare, vel vbi ad Hispaniam continentur;
hoc est, illam portugali et Burgundiam, & Proveniam ac Septim
anum, vel Gothiam, Ludovicus dilecto filio nostro consignau
mus.

Italem vero, qua & Longobardia dicitur, & Baiuoram, p
rat Tafinum tenet excepto duabus villa, quarum nomina sum in
toldarit. & Larabaf, quia ne quando tunc Regis benefici
am & pertinet ad pagum, qui dicitur Noribene, & de ale
manniorum quem subratis rīpa Danubii fluminis est, & de
pro flumine Danubio circuite limite rīgine ad Rhenum flumin
urum versus usque ad Alpes, quicquid extra hos terminos fuer
it, & ad Meridem vel Orientem pertinet, vna cum Duca
to Careni, & pago Burzonus, Pipino dilecta filio nostro.

Quid autem de Regno nostro extra hos terminos facit,
etell. Franciam & Burgundiam, excepta a parte quam Lud
ovic dilexit, atque Alemaniam (excepta portione quam Pipino
descrivit) Auvergam, Neffram, Turcam, Saxoniam, Eri
cam, & partem Baiuoram, que dicitur Noribene, dilecta filio no
stro Carolo cum eis, ita ut Carolus & Ludovicus viam habere
posset in Italiam ad auxiliis faciliendum fratris suo, fitanceſſ
tas extiterit, Carolus per vallem Augustanam, que ad Re
num cum pertinet, & Ludovicus per vallem Segontianam, Re
num vero & extitum & usquebem per Alpes Noricas atque Ca
riacum.

Hac autem talis ordine d'propositum, ut si Carolus qui maior
et natu, praequam cari fratre diu obiuit, pars Regi
um habebat, dimidio vel Pipino & Ludovicum, si
quod quandoam diuinitus illi inter nos & fratrem nostrum Caro
linum, eo modo ut Pipino illam portionem habeat, quan
tum

CONVEN
TUS IN
VILLA
HEODO
NIS IN
LVO-TRI
PARTI
TVM
ONYMI
ELIA CA
LOCO
MAGNO.

vi sacerdotes habentem prædicti sacerdotibus filios nojros atq; Den
ambo librum populum nostrum cum omni subiectione , que patet a fi-
liis & imperatori ac Regi a fuis populis exhibetur. huncque Caro-
oli de cunctione decretum hunc testamentum factum in
Villa Theodosii, subscriptum ab Optimatibus Franco-
rum, & Romanum milium per Eginhardum à secretis ad Leo-
nem Pontificem confirmandum arque subscriptione in-
tendendum. Sed cuius dispositione d' Imperio decernendum
reiquie vita est, ut cui veller. Pōt' sex daret, cum nulla
de eo in testamento mentione habere voluerit, de quo an-
te omnia fuit ipi testam̄, si hæreditarium exstiterit,
& non potius Romani Pontificis arbitrio electum.
Porro in ijs omnibus qui flatu fuerūt Carolo Leo Pon-
tifice & alienum præbuit, & propria manu subscrīpsit, hęc
veteres Annales Francorum.

Vero etiā dum viueret, totius Imperii Francorum Re-
gū Carolus apud se retinuit plenum dominium, tamen
administrationem illis concebat, Consiliarios illustribus
viris prædentes ac religiosos. Pipini liquidum lateribus
unxit Hidelhartum virum sanctum, cuius vita ad-
miranda monumenta extant. Qod vero ad reliqua
cuncta bona pertinet, idem Imperator triennio ante ob-
itum de rebus mobilibus codidit testamentum, sine do-
nationem causa mortis, quæ ad finē vita eius apud Egin-
hardum posita legitur, nosq; suo loco redditum fuimus.

Vrgentibus autem diuersorum sacerdotiorum accusatio-
nibus, factum est vt ex Synodo per Carolum Magnum
milia fuerit consułtatio ad Leonem Romanum Pontificem
rogatum de ijs sacerdotibus criminosis quid agendum,
cum probato certa desiceret. Est de mentio in Capitu-
lariis sp̄is Caroli his verbis: Et hoc roþfatu magno su-
do p̄t ad audire il, quid de illo prebysteri criminis, unde ap-
probatio eius est, & semper negat faciendum sit: Nam hoc sap-
ientia a nob̄ & progenitorib⁹ atq; antecessoribus nostris ventila-
tum est, sed non ad liquidum hæc esse definitum. Vnde ad consu-
ltandum Patrem nostrum Leōem Papam sacerdotem nostrum mis-
sum: & quicquid ab eo vel a suis perceptim a nob̄ vñā cum illis
gas motuens, remittit non tam dubium. Vt interdum ratiōne
statim attinet, quid ex ha roþfatu confitimus vñā cum
probatis fandi Patria institutis, ut murmur eis populi: &
nob̄ sapientiam illis, Domino auxiliante, sa vñig manu-
ma quid autem de his statutum fuerit, sequens declarat
Continuitus ista verbis.

Omnibus vero vñā aut auditu nostrum est, non dubitamus, quod
sagittare, audire atq; hæc sacerdotibus criminis diversa ob-
ponatur, sed quoniam quid est ex ea ab his ratib⁹, obnoxia examina-
tur & statim fit, hæc tempore bona meritorum denuo genito-
rum nostris Viris, hoc prædicto temporib⁹ à sanctis Patriis, & tali
qua bona deuotio hominibus sagittis ventilata, ac sacerdoti-
bus & ad liquendum defensione reperiuntur minima quan-
tum. Nob̄ in quoque tempore, ad p̄fum à sancta Episcopis &
reliquo sacerdotibus & catena Ecclesiastica dignata, in missis no-
stris Regis, seu in alijs Deo degeneribus, ubiq; via cum in agen-
tibus sagittis properi multas & nimis recitationes, que ex
hoc ac nos ex diversis partibus venerantur, sacerdotiis est. Sed qua-
liter consulta domini & Patria nostri Leonis Apollinis, Catena-
rum, Romana Ecclesia Episcoporum, & clementiam sacerdotum
se Orientalem, & Gracorum Patriarcharum & multorum san-
ctorum Episcoporum & sacerdotum, necnon & nobis sacerdotum Episcoporum,
conveniunt, catenorum sacerdotum ac leoni armis autoritate
& cœlestis, atq; reliquiis fiducia, & candoris cœli sacer-
dotum nostrorum coniuncta depositione illi: vñā o nobis virtusq; or-
dinis munera ferre volunt.

Statutum ita nunc ratione & necessitate & anteriori ac
predella, & consilium omnium: ut quiescimusque eniā sacer-
dotiis crimen impunit: si p̄t accusator talis fuerit, ut recip-
debet, quia quales ad accusatorem sacerdotum aduti debent
in cœnabu plenior explicationem illi. Si autem, ut dictum est, illi
accusator qui canens est ei recipienda, eum eniā ligimus immo-
rari, & longum estiam approbare in consilio Episcoporum, rum
propter ius canonicum quidam: & sacerdotum canens auferit,
canentes damnantur.

Si vero enim sacerdos addito pro extenu appellare ipse accusator mo-
nitione patet: & hoc canonice definitur. Iste ergo sacerdos si fa-

ctus est, aut in credibili suo Episcopo, aut reliquo sacerdoti
bus sine bonis & iniis de suo populo, vel de sua p̄fice hominibus
ueritatem in crimen, aut in prædicta cœnabu remaneat, summa tri-
um, aut quinque, vel septem vñis ac Vicaria faciat debet, exemplo
Leonis Pape, vel è amplius, si suo Episcopo vñum fuerit, aut ne-
cessitate properi tumultum populi id esse presupererit; & cum alij bo-
nu & iusta boni nubus sacramenta coram populo super quatuor
Evangelia dato purgatum Ecclesiastica edat. Si quis autem fore de-
siderat, quales effe ad accusationem sacerdotium recipi debeant,
& quicquid de accusatore faciendum sit pleniter in canonibus re-
persus poterit, hucque Caroli Constitutio in Episcoporum
Concilium comprobata, ex intentia Leonis Romani
Pontificis confirmata, spectant ad idem Concilium quæ
in sexto Capitularium libro ita leguntur.

Capitularium Domini datus anno incarnationis Domini
vñis Iesu Christi DCCCIV. ad Theodosiu Villam anno Imperij domi-
ni Caroli VI.

- I. Ut lectiones in Ecclesiasticali studiis legantur.
- II. De cause: ut secundum ordinem & normam Romanæ Ecclesiasticae Cantantur.
- III. De Notariis: ut vñis quip; Episcopos & Abbat; & singulis Comite; suam Notariorum habent.
- IV. De ceteris disciplinis Ecclesiasticali secundum canones & Regulam fratrum.
- V. De medicinali arte, ut infantes hanc discere mittantur.
- VI. De Ecclesiastica fine honoris manentibus ab alijs officiis & lu-
minariis, & de qui decimis afficiunt, & de Ecclesiastica non carant, ut hoc omnino modo emendetur.
- VII. De altaris, buxus vñi superficie fine in Ecclesiastica.
- VIII. De capitulo: ut veraciter defant omnes.

Hactenius de his que spectant ad Concilium praesentis em-
ti in Theodosiu Villa habitum.

Hoc insuper anno Carolum Imperatorem audisse lega-
tio ionem Venetorum & Dalmatarum h̄dēm habent. An-
nales Diuersi infra expedientes hoc eodem anno à li-
gijs clibim Imperatoris feliciter gellat, summarim refe-
rentur numeris quæra que ad describunt munera missa ab Aaron
Rege Saracenorū in Oriente ad Carolum Magnum, &
nisi alli horologium admirando opificio elaboratum.
Rursum illa ab Adone hoc eodem anno facta narratur:
In tempore incertis, delata sunt offæ beati Cypriani Carthaginensis
cum reliquis beatorum Sacerdotum Martirum Sperati, facio-
rum, vñis, & postea sunt in Ecclesiastica beati Iacobus Baptista in ciuitate
Lugdunensi, nascitudo fuit faciliter gellat scribens.

Ex isto carmen Agobardus Episcopi Lugdunensis de trā-
latione sacerdotum, & quorundam aliorum Martyrum
Agobardus carmen p̄i obtinat Caroli & Leodrade
Lugdunensis Episcopi.

* Relatio magni in p̄p. 1. Principe
Angela Carolis decor salutis,
Cyprius nobis Francum regebat,
Sacerdotio populus p̄i gubernavit:
Leiſus agnosca inferat sc̄at
Ac iam proprieſib⁹ Romane
Pellit mītis nimis via labore,
Ingrati redit salutem petentes
Intravit Lilycos tempore p̄p. 1.
Quia CARTHAGENI graui in eis rura
Dolet præterea decū lumenta,
Hic ibi cœllus ac Deo dicitur,
Et Christus sollempniter venerat templū,
Cermoniū vñi Cypriani martyris
Seruare et locula nogglii offa:
Tum vero nimis dolore metit,
Et magna genitū possem invenire,
Pecunia auxiliū Ospitrena,
Pro quo fante rabi caput recessum illi.
Et mes populus precando flexit,
Panduit faciophagum blarentis factos
Atrox fringere limis partit,
Communitatis, faro corpore lucello.
Sperat quo Matri tributus

CORPVS

3. CYPRIA
NI DILLA
TVM IN
GALLIAS.

1. Edita ei
igit eius
adserunt
Pacifus
et uno
600.
2. Rector

Nec non Pan. alcuna offar operam
Tallant curia sancti ligantur * pennis,
Conscendit teles ratem paratam,
Set sani metrum perticula Ponit,
grisea Arela opus portu
Accurrit placiido flumine, late
Iffo excepti, ac fuisse benigna.
Iac mox cum audiit optimum faceret
Agendum placidam tenet cathedram,
et ornato eximio calore flagranti,
tendensq; sacra vitia, rebu
det adhuc precium, decumq; Cleri,
ret, poluta, imperati, q; rapim
I sanctissima Marytrum piorum
oftra merita, q; de concrederat,
agendum ad placidam Iohannis aram
in Christum vitrea rigamus vnde,
Ic; cum socii bonae Claro
ageni, inlute Cyriane dormit.

Locupletis sunt tunc & Venetiæ eodem thesauro S. Cypriani reliquiæ, quas Legati rediuentes à Carolo dona acceptas in patriâ detulerunt, quibus à Venetis eræta el in Murano nobilis S. Cypriani memoria, qui factæ perseruerat. Ex Adon autem corrigitur Sigebertus, qui translatiōnem corporis S. Cypriani nominat Primus & Speratus Scillitanorum faciam dicit anno octo ingrediēto secundo.

JESV CHRISTI

Annus 807.

LEONIS PAP. III. CAROLI MAGNI 7. IMP.
Annus 12. NICEPHORI 6.

L **D**ECIMAVINTA inchoatā Indictione incipit annus Redemptoris octingentesimus septimus, quo Aaron Sarracenorū Princeps in Oriente, dum compara tā validā clāſe Rhodum pellundar & Miram Lyca cū uitatem agreditur, & arcām reliquiarū sancti Nicasij disciprē parans, in aliam in locum eius suppositam irruens, ipsim contruit, qui sic illud dedit tam nihilominus penas prauis eius animi voluntate : siquidem turbibus agitatā clāſe, & difēctā, scītibus marinis magna ex parte obruta est, vixque ipse præter spem eua it incolunt, penitentis facti, quod magno suo danno diuina temerari, aut tentare.

Quo pariter anno Nicephorus iniquitates cumolans, ad preterita sceleris hoc dicit, ut quartus vxorem Sciarato filio suo, Theophaniam cognatam Irene's defuncta Imperatricis altij defonsaram viro, ipsi coniunxit, reliquis vero duas virgines ceterarum pulcherrimam inter alias ad defectum quæstas horum turpissimus factus ludi brimis cuncto populo deflorauerit; cruentaria verò ciuitatem sanguine nobilium ciuium, qui aduersor eum præ vindicanda Republica conspiraverint, bæc Theophane pluribus hoc anno sexto Nicephori, mense Ianuarij, affirmat.

II. Mensa autem February (subdit Theophanes) sumit atrem
excitantes aduersus Nicophorum imperatorem multe ex pro-
cessu Atsum Quæstorum & Patriarum vires pium & rationa-
bilissimum elegerunt. Quod cum multis formiter Nicophorus cogni-
scisset, ipsum quidem casum ac tonsuram monachum fecit, & exilio
& relegam in Bithyniam misit, regnos autem cedrus & tonsuram
& publicationibus insuper & exilie subdidit, non solum monachia
vita participem, sed & Episcopatus & monachos, ne non & magis
Ecclæsia Sycellatum & Sacellatum & Chrysophylacum, viros
venerabiles & reverentia dignos, hic Theophanes hoc anno
sexti imperii ipsius. Ita Nicophorus nouis sepper occa-
sionibus, quas hanc iniurias captabat, acris & acerbis
semper faniit.

Hoc eodem anno(ut attingarit res Occidentis)aduer-
fer Manus: Carolus sub Duce Burchardo classe immisit in Sard-
iniam. Cuius aduersitate etiam in Siciliam inveneruntur.

¹ *En Nauvoo, Corseca aduersus eos pugnauit, atque heretici propositi fuerunt, qui* *hacce, monachorum 3. abrogantur.*

CHRISTI PA
807.808. PA
naturam S. Salvatoris
bileam, mensuram
naturae Do[mi]ni
et S. Mariae, mon-
strum de Vera, manu-
vata in Sepulchro
vata, monstrum S.
Strudoli, monstrum
quatuor hominum
exemplarum, plato
plano exculpi col-
lato, monstrum, qua-
tus situatum Ap-
petit Reg. vel in
quarto aliquod in
galo obviandum.

LEONIS PAP. I
Annus 12.

REDEMPTOR
nus primā in
piscopos Thesale-
ter, atque sancte
communicare cu-
niuituros fore cu-
qui coronauerat
verat Constanti-
nū de causa magis-

stantinopolitana.
De his dicturi
&c. in lucem pri-
mæ erit agendum,
cum viri illi se à
clericis, & aliorum q-
de quibus singuli-
runt ipsius Theodori
ad diuersos episcopatos
sicut, sed postea
theoce accepte atq;
gentium Stirnundi &
tu Lector, sicut &
preceris.

II. Qui primus re-
1890 tumultuari cepit

latus, qui confid-
rante Constanti-
o et Ecclesia, in
quo cito & popu-
che abhorre co-
In seculo illo com-
stantini adulteram
quod non esset am-
pse monachos
ad eos scribens epि-
cium se habet h.